

گزارش پرسون به بهانه درگذشت مهرداد میناوند؛

یازده منهای یک ستاره فراموش نشدنی تیم ملی فوتبال ایران

مهرداد میناوند، ستاره سابق باشگاه پرسپولیس تهران و تیم ملی فوتبال ایران پس از حدود ده روز مقابله با ویروس منحوس کرونا جان به جان آفرین تسلیم کرد و ملت ایران بویژه جامعه فوتبال را عزادار نمود.

به گزارش سایت خبری پرسون، هیچکس حتی در بدترین شرایط ممکن هم باور نمی کرد ویروس منحوس کرونا به سراغ شماره ۲۳ سابق تیم ملی فوتبال ایران و باشگاه پرسپولیس تهران برود و او را پس از گذشت کمتر از دو هفته از پای در بیاورد. ستاره محبوب و دوست داشتنی فوتبال ایران که دوران حرفه ای ورزش خود را از کوچه و پس کوچه های محله سی متری جی تهران آغاز کرده بود، متأسفانه ظرف کمتر از دو هفته دست و پنجه نرم کردن با بیماری کووید۱۹ چشم از جهان فرو بست.

ساکنان پایتخت به خوبی با این محله و جو حاکم بر آن آشنا هستند و می دانند که بسیاری از ستاره های فوتبال کشور، بازی در زمین های خاکی جی را تجربه کرده اند. میناوند نیز از این قاعده مستثنی نبود و در روزهای نوجوانی و سرخوش از عشق به فوتبال، دائم در زمین های خاکی جنوب و جنوب غرب تهران به بازی با هم سن و سالهایش می پرداخت. مستطیل سبز در ادامه زندگی روی خوشش را به او نشان داد و فوتبالیست متولد نهمین روز از آذر ماه ۱۳۵۴ موفق شد به تیم محبوبش یعنی پرسپولیس راه یابد.

مهرداد میناوند در آن زمان با ستاره هایی همچون علی دایی، مهدی مهدوی کیا و علی کریمی در پرسپولیس هم بازی گردید و به قدری در سمت چپ میدان خوش می درخشید که همگان منتظر هنرنمایی و گل های دیدنی او در جمع سرخ پوشان بودند. چپ پای رعنا فوتبال ایران، موفق شد در هشتاد و نه بازی که برای پرسپولیس انجام داد، سیزده گل به ثمر رساند و نامش را برای همیشه در این تیم و در دل هواداران بی شمار قرمزها جاودانه سازد.

اما اوج درخشش میناوند در دنیای فوتبال، حضورش به همراه تیم ملی در جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه بود. جایبکه یازده ملی پوش فوتبال کشورمان پس از آن حماسه فراموش نشدنی در ملبورن استرالیا، جواز حضور در جام جهانی را بدست آوردند و در آن مسابقات موفق به شکست تیم ملی آمریکا شدند. مهرداد میناوند، یکی از یازده بازیکن ثابت تیم ملی فوتبال در آن زمان بود و نفوذ و استارت های سریع و بی نظیرش، لرزه بر اندام هر تیم و بازیکنی می انداخت و بازی مقابل آلمان، یوگسلاوی و آمریکا اوج هنرنمایی شماره ۲۳ ابدی فوتبال ایران بود.

میناوند هفتاد و پنج بازی ملی برای کشورمان انجام داد و در طی حضورش در جمع ملی پوشان، موفق شد در کنار ستارگانی چون خداداد عزیزی، کریم باقری و یحیی گل محمدی چهار گل نیز به ثمر رساند. چپ پای فوتبال ایران در جام ملت های آسیا ۱۹۹۶ نیز خوش درخشید و بواسطه همین درخشش ها موفق شد لژیونر فوتبال کشورمان شود.

اشتورم گراتش اتریش، مقصد میناوند در فوتبال اروپا بود و او شصت و هفت بازی برای این تیم انجام داد و یگ گل نیز به ثمر رسانید و در ادامه به تیم رویال شارلوا بلژیک پیوست و حضور کوتاهی نیز در این تیم داشت. لژیونر فوتبال ایران در زمان حضورش در اروپا بارها در مقابل تیم های بزرگ قاره سبز همانند منچستر یونایتد، رئال مادرید، بایرن مونیخ، والنسیا، لیورپول، آرسنال، بارسلونا و دیگر تیم های بزرگ اروپا به میدان رفت.

بازیکن محبوب پرسپولیس تهران در ادامه دوران فوتبالی اش به جمع سرخ پوشان بازگشت و نوزده بازی دیگر برای قرمزها انجام داد تا نشان دهد یک پرسپولیسی تمام عیار است و در ایران به تیمی جز قرمزهای پایتخت نمی اندیشد. گرچه او آخرین حضور فوتبالی اش را در جمع زردپوشان اصفهانی داشت و برای نوزده بازی به همراه سپاهان در لیگ برتر فوتبال کشور حضور یافت. اما همیشه و هر جا از علاقه بی حد و اندازه اش به پرسپولیس سخن می گفت و به حق که او یک سرخ پوش و سرخ دل واقعی در فوتبال ایران بود.

میناوند در عرصه مربیگری نیز حضور کوتاه و تقریباً موفقی را داشت و در تیم هایی نظیر پرسپولیس و خونه به خونه تجربه ای نو را گذرانید. اما خیلی تمایل به حضور در این عرصه را نداشت و لذا سعی نمود بیشتر به عنوان کارشناس و گاهی منتقد فوتبالی فعالیت کند و البته نیم نگاهی هم به عرصه خوانندگی داشت و همواره بیان می کرد که اگر فوتبالیست نمی شد، به یک خواننده موفق مبدل می گردید.

اما خبری ناگهانی در آخرین روز از دی ماه سرد و زمستانی سال، جامعه ورزش و بویژه فوتبال را به نگرانی محض فروبرد. مهرداد میناوند، پیشکشوت فوتبال کشور به کرونا مبتلا شد و وضعیت جسمانی او وخیم گزارش شده است. خبر تلخ بود و نگران کننده و با رسانه ای شدن آن، تمامی اهالی ورزش

و نیز پزشکان دست به دست هم دادند تا به یاری چپ پای محبوب فوتبال ایران بشتابند. گویا میناوند در یک برنامه فوتبالی که علی انصاریان نیز در آن حضور داشت، به کرونا مبتلا شده و بسیار دیر برای درمان خود اقدام نموده بود.

با تمام این تفاسیر و اقدامات گسترده و پیشرفته پزشکان بیمارستان لاله تهران، خبر رسید که شرایط جسمی میناوند علی رغم درگیری شدید ریوی بهبود یافته است و او کم کم از خواب مصنوعی بیدار خواهد شد. با اعلام این خبر و امیدوار شدن اهالی فوتبال، ناگهان در ساعات پایانی شب هشتمین روز از بهمن ماه ۱۳۹۹ تیتراژ خبرگزاری ها و پایگاه های خبری چنین شد: مهرداد میناوند درگذشت...

شاید در آن لحظات همگان امیدوار بودند این خبر هم شایعه ای باشد مانند بسیاری از اخبار لحظه ای و کذب دیگر که متأسفانه این چنین نشد و خبر واقعیت داشت. چپ پای محبوب و دوست داشتنی فوتبال ایران، همان جوان اهل خیابان سی متری جی و عاشق فوتبال و شماره ۲۳ ابدی مستطیل سبز، خسته از مقابله با کرونا و شاید بی وفایی ها زمانه چشم هایش را برای همیشه بسته بود و با رفتنش، اشک بر چشمان میلیون ها ایرانی عاشق فوتبال جاری شد.

برای من به عنوان عضو کوچکی از جامعه ورزش و دنیای فوتبال، چیزی لذت بخش تر از نوشتن نیست. نوشتن از مستطیل سبز، از هیجان وحشتناک فوتبال، از درخشش ستاره های ایرانی و خیلی چیزهای دیگر. اما این بار نوشتن سخت است؛ میلیون ها انسان در سراسر جهان بدنبال ابتلا به این ویروس منحوس فوت کرده و روز به روز بر تعداد آن ها نیز افزوده می شود. اما هیچکس باور نمی کرد کرونا به سراغ میناوند برود. آن هم درست زمانیکه مراسم دامادی اش را به تازگی در رندترین روز سال یعنی ۹/۹/۹۹ برگزار کرده بود و آرزو و رویاهای فراوانی برای آینده خودش و پسر نوجوانش در سر داشت.

اما باید ببینیم که مرگ، دیر یا زود به سراغ همگی مان می آید و برایش مهم نیست که ما در چه جایگاهی هستیم. حالا که مشغول نوشتن این گزارش تلخ هستم، آفتاب غروب کرده و بر سرمای هوا افزوده شده است. مهرداد میناوند در قطعه نام آوران بهشت زهرا به خاک سپرده و هیچکس نمی داند چه داغ عظیمی بر دوش همسر، فرزند، پدر و مادر او سنگینی می کند.

در پایان فقط می توان گفت: روح شاد اسطوره؛ سفرت به خیر و سلامت...

گزارش از محمدرضا طارمی